

tagoknak kiadassanak ; ezzel kapcsolatban egyszersmind kimondta, hogy a szóban lévő anyag gyűjtői a műszótár szerkesztésével járó költségek fedezésére szolgáló összegből annak idején megfelelő tiszteletdíjban lesznek részesítendők.

VII. Arra való tekintettel, hogy az erdészeti műszótár ügyének állásáról s a munkálatok irányáról és folyamatáról az országos erdészeti egyesület tagjai egyaránt tájékoztatást nyerjenek, a bizottság határozatilag felkérte az elnököt, hogy az ülés jegyzőkönyveinek az Erdészeti Lapokban való közzététele iránt intézkedjék.

A közzétett jegyzőkönyveknek egy-egy különlenyomata a bizottság minden egyes tagjának rendelkezésére bocsátandó.

VIII. Végül az elnök felhívta a bizottsági tagokat, hogy amennyiben forrásmunkákra lesz szükségük, azokat esetről-esetre bejelentésük, hogy — ha az egyesületi könyvtárban meg nem lennének — megszerzésükről gondoskodni lehessen.

Egyéb tárgy nem lévén, elnök az ülést berekesztette.

K. m. f.

Arató Gyula s. k.

az erd. műszótár szerk.
bizottságának előadója.

dr. Bedő Albert s. k.

az erdészeti műszótár szerkesztő
bizottságának elnöke.

Vidéki levelek.

I.

Losonc, 1899. május hó.

(A bükkfába is beleüt a menykő.)

Tek. Szerkesztőség! Az E. L. f. é. április havi füzetében azt mondja Gabnay F. tisztelt szaktársam, hogy 15 esztendei külső szolgálata alatt nem látott villámsujtotta bükköt. Láttam én, s meg is ijedtem tőle úgy, hogy még soha életemben. Elmondom az esetet. A selmeczi erdészeti akadémia elvégzése után Mihalik Ferencz magánmérnökhöz mentem gyakorlatra és nógrád vármegyei Turopolya községnek úgy 13,000 holdas határát mértük fel a tagosítás számára. A község határában volt akkor egy agg bükkös. A bükkös közepét több tisztás tarkította. Épp egy ilyen felméréssel voltunk elfoglalva. Rekkenő meleg nap volt. Felhők tornyosultak az égen. Siettünk, amennyire csak lehetett, hogy még egyszer

vissza ne kelljen térni erre a nagyon is távol fekvő tisztásra. Mind hiába. Egyszerre csak hullani kezdettek az esőcseppek. Hamar bepakoltuk a műszert, s kiváltképpen az asztaltáblát és az egyik hatalmas bükk sűrű koronája alatt huzztuk meg magunkat.

Kezdetben jól ment a dolgunk. A tömött koronán nem hatolt keresztül a zápor. Nevettük a munkások félelmét, mikor villámlott és dörgött. Nevetésünk azonban csakhamar véget ért. Épp fejünk fölött dördült az ég retteneteset s a villám belesapott az egyik szomszédos bükkfába, mely alig volt tőlünk távolabb 50 lépésnél. (A vén fák kissé gyéren állottak.) Csak úgy repültek a szilánkok szerteszét. És miután dördület dördületet követett, mi is futottunk a fa alól szerteszét és menekültünk ki az erdőből és siettünk tanyánkra, száraz alá. Meg is értünk oda minden baj nélkül, de bőrig ázva, csurron viz.

Azóta, ha tele van a légkör villamossággal, nem keresek menedéket bükkfa alatt. Különben azt hiszem, ahol más fa nincs jó neki a bükk is s abba üt a menykő, a milyen van.

Illés Nándor.

II.

Kiszető, 1999. május hó.

(A vértetűről.)

Tekintetes Szerkesztőség! A kiszetői erdészlak kertjében van egy 12—13 éves erdei fenyő, melynek törzse és ágainak alsó részei tele vannak a vértetűvel. A vértetű itt mutatkozik már 2 év óta az almafákon. Vizzel kevert carbolineummal védekeztem sikerrel, mert a carbolineumos ecsettel bekenet részeken többé nem találtam vértetűt. A bekenésnél vigyáztam, hogy a carbolineummal a rügyeket, leveleket ne érintsem.

Azt hiszem, hogy a vértetűnek erdei fán való megjelenése figyelemreméltó.

Muhos István.

Az 1899. évi tavaszi erdészeti államvizsga.

A f. é. tavaszi államvizsga április hónap 24.-én kezdődött és május 1.-én végződött. A vizsgálat eredménye május 2.-án hirdettetett ki.

A vizsgáló bizottság *Sóltz* Gyula országos főerdőmester és miniszteri tanácsos elnöklete alatt *Fekete* Lajos m. kir. főerdő-